

ஆத்ம ஜோதி.

“ பத்துக் கரத்தி பராபரன் பைந்தோடி
வித்தகி என்னுள்ளம் மேவி நின்றுளே”

ஆத்ம

ஜோதி

“எல்லா உலகிற்கும் இறைவன் ஒருவனே
எல்லா உடலும் இறைவன் ஆயுதமே” — சுத்தானந்தர்.

சேர்தி 3

காந்தி புரட்டாதிமீ

சுடர் 11

பொருளாடக்கம்

	விஷயம்	பக்கம்
1	உலக அன்னை	கி. வா. ஜெகந்நாதன் 293
2	பிரார்த்தனை	ஆதிசங்கரர் 294
3	நேவி உபாசனை	ஆசிரியர் 295
4	வடிவாம்பிகை தோத்திரம்	சிலம்புநாதபிள்ளை 300
5	நாகேல்வரியமிமை தோத்திரம்	முச்துக்குமாரசாமிப்புலவர் 301
6	நாகதீபம் அல்லது நயினுதீவு	ஏலசபாநாதன் 302
7	சக்திக்களால்!	பரமஹம்ஸதரவன் 305
8	நேவி வேண்டுதல்	பித்துக்குளி 306
9	காரைநுவுக்கண்ணகி அம்மன்	செல்லத்துரை 308
10	அம்மா	309
11	ஆதி சக்தி அஷ்டோத்தா சுத நாமாவளி	311
12	கைவம் கண்ட சமதர்ம சமத்துவம் ச. ப. வி. சுந்தரச்சுர்மா	314
13	உற்றர் யார்	செல்வநாயகம் 316
14	ஓம் சக்தி என்பவர் உண்மை காண்பார் பாரதியார்	317
15	கேத்தித்திரட்டு	318
16	மங்கள ஆரத்தி	பித்துக்குளி முருகதாஸ் 320

ஆத்ம ஜோதி

(ஸ்ரீ ஆத்மீக மாத வெளியீடு)

ஆயுள் சந்தா	ரூ.	75-00
வருடச் சந்தா	ரூ.	3-00
தனிப்பிரதி	ரூ.	30

“ஆத்மஜோதி” நிலைம்,
நாவலப்பிடிட. — (இலங்கை)

உலக அன்னை. { கி. வா- ஜகந்தாதன் }

வானளா வியமலையில் மேகக் கூட்டம்

மலிந்துதிரண் டினியமழை போழியுங் காலைத்
தெனளா வியமலர்கள் குவுங்க நின்று

திருமகள்போல் மரமேல்லாம் நிற்கும் காலை
ஊனளா வியஉயிர்கள் உணர்ச்சி போங்கி

உவகையோடே பலமுறைச் செய்யுங் காலை
யான் அளா வியஅன்பில் அங்கே சக்தி

இருக்கின்றுள் அருள்தனையே ஈந்தாள் என்பேன்.

இலையினிலே பசுமை அவள் போதில் வண்ண
எழிலுமவள் புனலினிலே தண்மை யாவாள்
உலையினிலே படர்கனலில் வேப்பம் அன்றாள்

ஊக்குகின்ற ஆற்றலவள் உலக மேல்லாம்
கலையினிலே அறிவினிலே ஓங்கி நின்று

காண்கின்ற இன்பம் அவள் அருளே கண்ணர்
நிலையிலதாம் உலகையேலாம் அழகாக் காட்டும்

நித்தசிவ சக்தியருட் கேல்லை உண்டோ
போன்னேல்லாம் பூடணமாய்ச் சிறத்தல் போலப்
ஷுவேல்லாம் மாலையாய்ப் போலிதல் போலக்

கன்னலேலாம் கற்கண்டாய்ச் சேறிதல் போல
மன்னுகின்ற மேகமேலாம் மழையாய் ஆருய்

மாகடலாய்ப் பரந்துவிரி மாட்சி போல
இன்னுயிராய்நிலவுசுக்தி போருளை யேல்லாம்

எழில்படைத்துப் பயன்றருமா ருக்கு கீன்றூர்.
வாய்திறந்து பேசாத குயிலின் வாக்கில்

மனங்களிக்கும் இனியஇசை வைத்தாள் நீலம்
ஏய்நிறங்கோள் மயில்தோகைக் கழகைக் கூட்டி

இனிதாக அம்மயிலை ஆடச் செய்தாள்
தூய்மையுற புல்லுண்டு கன்றே டிந்தச்

குழுலக மக்களுக்கும் பாலை ஈய
மேயபச வினுக்கமைத்தாள் தென்றற் குள்ளே

விழைக்கத்தைப் போருத்திவைத்தாள் உலக அன்னை.

பிராம்த்தனை

பரம்பொருளாகிய சிவபெருமானின் தருமபத்தினியாக
அவரது வாமபாகத்தில் அமர்ந்திருக்கு தாயே!

உன்னைத்துதிக்கும் வேதங்களாலும் உனக்கு ஏவல் புரி
யும் தேவர்களாலும் நேரே காணமுடியாததாய், உன்றுடைய
நாதனது கண்களுக்கே புலப்படுகின்ற தாயுள்ள உன்றுடைய
திருமேனியை நான் எப்படிக் காண்பேன்?

இன்னைவி செய்கின்ற நூபுரங்களைக்கொண்டே உன்திரு
வடிச் சோதியிலே மனத்தைச் செலுத்த இயலும். கயல் போல்
மிரிச்கின்ற உன் கண்களைக் கொண்டே ‘பரமேசனையும் வசப்
படுத்தியவை இவை’ என்று உன்திருமுகச்சோதியை நோக்கி
என் மனம் அங்காந்திருக்கின்றது. இமயமலையிலே தேரன்றிய
ஆனந்த மயமான கொடி யொன்று, அங்குள்ளதொரு அடிமரத்
திலே படர்ந்து, செழிப்புற வளர்ந்து, கொங்கைகளாகிய பழங்
களோடும் சொற்களாகிய இன்சாற்றேஞ்சும் பெயர்ந்து, நான்
இருக்குமிடக்கேடி என் நோய்களைத் தீர்க்க வந்ததே என்று
விம்மலுறுதிரேன்.

தாயே! நீயே வேதங்களையருளி சகல தருமங்களையும்
விதித்தாய்; வள்ளன்மை மிக்க குபேராலும் உன்னைஅடிபணிக்கே
பொருட் செல்வங்களை யெல்லாம் பெற்று வழங்குகிறேன். காமளை
வென்ற பரம்பொருளையும் காமவசப்படுத்தி, காம தேவனுக்கு
வெற்றி அளித்தவன் அல்லையோ நீ நல்லோர் முத்தி பெறுவ
தற்கு விதையாவதும் நீயே! ஆதலால், அறம், பொருள், இன்
பம், வீடு என்னும் நான்கு புருஷார்த்தங்களையுட்ட அளிக்க வல்ல
நீயே எனக்குப் பக்திப்பெறுக்காகிய நற்பாளைச் சரங்தருளி;
என் மனத்தை உன்னிடம் நிலைபெற்றிருக்கும் படியாகச் செய்ய
வேண்டும்.

—ஆதி சங்கரார்.

— தேவி உபாசனை —

ஓடோக்டோ
४ ஆசிரியர் ६
ஓடோக்டோ

அன்னையைத் தெய்வமாக வழிபடும் முறை உலகெங்கனும் தொன்று தொட்டு இருந்துவரும் வழக்கமாகும். அது எங்நாட்டினர்க்கும் எச்சாதியனர்க்கும் பொதுவானதுமாகும். தாயும் தந்தையும் சக்தியும் உலகத்தையே சொர்க்கமாக்க வல்லன என்பது பல நல்லறிஞர் முடிபு. 'அன்னையும் பிதாவும் முன் னறி தெய்வம்' என்பது பழந்தமிழ் வாக்கு. 'அன்னையின் பாதத்தை முத்தமிடுகின்றவன் சொர்க்கத்திற்குப் போகிறான் என்று' களினாயகம். ஆனால், தெய்வத்தை அன்னையாகப்பாவித் துவழிபடும் கொள்கை எங்கள் இந்துமதத்திலேயே தோன்றிய தென்னாம். அது இன்று சிறப்பாய்விளாங்குவதும் அம்மதத் திலேயாம்.

நாகரிக ஏணியில் ஆரம்பப்படிகள் கிலவற்றைத் தாண்டிய மனிதன் தன்னைச் சுற்றியிருங்க இயற்கை யன்னையின் குணங்கள் பல தாயின் குணங்களை ஒத்திருப்பதைக் கண்டதும் தாயைப் போலவே இயற்கையையும் தெய்வமாகப் போற்றி யிருக்கவேண்டும். பின்னர் நாகரிக முதிர்ச்சியில் அவனுக்குச் சக்தியில் விருப்பு எழுந்ததும், சக்தி வழிபாடு ஓர் சமயக் கொள்கையாகப் பரவியதாகும். அத்தொடர்பில் சடப்பொருள் களின் தன்மையையும் சக்தியின் தன்மையையும் தூருவி ஆராய்ந்த நமது மூதாதையர் அவை இரண்டும் ஒன்றேயெனக் கண்டு, அதற்குப் பிரகிருதியென்ற தனிப்பெயர் கொடுத்த தோடு, அது சக்திமயமான தென்வும் முடிவு கட்டின்க் கேமல் நாட்டு கவின விஞ்ஞான விற்பனைகளும் சடப்பொருள் (Matter) சக்தி (energy) யென இரண்டு உண்மையில் இல்லையென்றும் மூக்கியது பிங்கியதின் மயமே யென்றும், எனவே உண்மையில் உள்ளது சக்தி ஒன்றே என்றும் இன்றுவற்றிருத்துகின்றனர். அதுமாத்திரமன்றி, இச்சக்திக்கு அழிவில்லை யென்பதையும் அவர்கள் ஏற்றுக்கொண்டனர். இவர்கள் பல்லாண்டுகளாகப் பிரயாகைப் பட்டுக் கண்டுபிடித்து சக்தியைப் போற்றி வழி படுவதற்குப் பதிலாக, அதனை அடக்கியாண்டு தங்களுக்கு

உலக இன்பங்களையும் போக போக்கியைப் பொருள்களையும்
பெருக்குவதில் மாத்திரம் கவனத்தைச் செலுத்தியதினாலேயே
இன்றைய உலகம் அனுக்குண்டுக்கும் நீர்க்குண்டுக்கும் அஞ்சி
அல்லபடும் கிலைக்கு வந்துள்ளது. தொன்று தொட்டுத்தொ
டர்பு இழக்காமல் அத்யாத்மவாழ்வில் தலை சிறந்து விளங்
கிய தென்னட்டில் கூட ‘அறிவை அளித்தது அனுச்சக்தி;
அழிவைத்தருவது ஒம் சக்தி’ என்பன போன்ற வாங்கியங்
கள் கோயில்களின் பள்ளிக்கூடங்களின் சுவர்களில் ஏழுதப்
பட்டிருக்கும் காட்சியைக் காண்கின்றோம்.

பல்லாயிரம் வருஷங்கள்க்கு முன் சக்தியின் இயல்பை
நன்கு ஆராய்ந்து இந்து மத ஞானிகளும் யோகிகளும் புற
ந.வகம் அக உலகம் இரண்டையும் தாண்டி, அதற்கு மூலகா
ரணம் எது என்பதைத் திவ்ய திருஷ்டியால் அறிந்தனர்.
மாறி மாறி ஒடுங்கியும் விரீந்தும் வரும் சக்தியானது அதை
யானதென்றும் அழிவற்றதென்றும் அவர்கள் உணர்ந்து, சித்
தாகிய பாம்பொருளே சக்திக்கு மூலமாதவின், சக்தியைக்கண்
ட்டிடத்திலெல்லாம் தெப்பாக்கள் மையபோயே கண்டு வழிபட
லாயினர். எனவே, சக்திவழிபாடு முத்தியை அடைதற்குரிய
நெறியாக விளங்கவாயிற்று. நாள்கைவில் இது ஆசியாவின்
மேற்றிசை நோக்கிச் சென்று சிரியா, எகிப்து, மோல்ரா முத
லாய இடங்களில் பிரவீயிருந்ததற்குப் போதிய சான்றுகள்
புதை பொருளாராய்ச்சியின் மூலம் கிடைத்துள்ளன. பழைய
சூழன்டைப் பரப்பில் கீழே மூலிகில் அதலம், விதலம் எனக்
குறித்தது மேற்கண்ட நாடுகளையோம், கிறிஸ்தவுக்கு முன்
பதினாண்காம் நூற்றுண்டில் தற்போது ரெல்லவ்-அமர்ணா
வென அழைக்கப்படும் இடத்தைத் தலைநகராகக் கொண்டு
எகிப்து தேசத்தைப் புகழிடன் ஆண்ட அமென்லோரெர், என்
நூம் சக்ரவர்த்தியினாலும் அவனது அறிவிலும் பதியன்பிலும்
சிறந்த ராணியாம், நெபெட்டிதியாலும், பழையநலை நகரான
கேள்வில் வாழ்ந்த வைத்திக்குரு மார்க்களின் கொடுமையான
கட்டுப்பாடுகளிலிருந்து மக்களுக்கு விடுதலை தரும்முறையில்
நிறுவப்பட்ட ஆத்மமத சித்தாந்தத்தில் தெய்வம் இப்புவனத்
தைப் படைத்துக்காக்கும் அப்பன் அம்மையாகப் போற்றப்
பட்டுள்ளது. சிவபெருமானின் அஷ்ட மூர்த்தத்துவம் ஒன்

றிவிருந்து இரண்டாகி மேலும் கூடிக்கொண்டு வந்திருக்க வேண்டுமென்பதற்கு ஆழத் மதத்தோத்திரங்களில் அத்தாட்சியுள்ளன.

பார் கானும் உவகமும் சர்வசிருஷ்டிகளும் ஒரு கறபகாலத்தில் அழிந்து ஆதிசுக்தியில் ஒடுங்கும் அந்தச் சக்தியும் சிவத்திலோடுக்கும். அப்போது சிவம் தானே தானைய தற்பர நிலையில் யாதாமொரு செயலுமற்றிருக்கும் ஏற்பட்டு நீங்கி இளைப்பாறியிருக்கும் உயிர்கட்டு அனுக்கிரகம் செய்யும் பொருட்டு சிருஷ்டமுதலாய் தொழில்களைச் செய்வதற்குத் திருவுளங்கொண்ட சிவம் மீளவும் சக்தி சமேதராக விளங்குவர் என்பதே சைவசமயக் கருத்தாகும். சிவமதமானது தத்துவ ரீதியாக இந்த உச்சநிலையை அடைவதற்கு எத்தனை ஆஸிரம் வருஷம் எடுத்ததோ யார் அறிவர்?

தென்னட்டைப் பொறுத்தமட்டில் சங்க காலத்தில் சைவம் வைஷ்ணவம், புத்தம், சமணம் ஆகிய நான்கும் சிறப்பான நிலையில் சமரஸ்மாக இருந்த உண்மைபைவரும் மறுக்க முடியாது. அப்போது சத்தி வழிபாடு, கௌமாரம், கானுபத்யம், பைவம் போல், சைவத்தின் ஒருக்கிளையாகவே இருந்தவந்தது. ஒழுக்கமற்ற தாந்திரிக வழக்கங்கள் ஒரும் உட்பிரிவுகளாலும் சமய நிலை ஓழுக்குற்றபோது, கௌமாரம் ஒன்றே மனிமெல்லாங் தீர்ந்த சுத்தசிவ அத்வைத மார்க்கமாகவும், ஏஃயலை மலினப்பட்டசைவமெனவும் அழைக்கப்பட்டன. இன்றுவரைக்கும் முருகன்வழிபாடு சிறப்பாக இருந்து வருகிறதற்கு முக்கிய காரணம் இதுவென்னலாம். சக்தி உபாசக்ரகள் வலது சாரி இடது சாரி பென்று இரு கூருத்தப் பிரிந்ததும் அக்காலத்திலேயாக, ஏறத்குறைபாறாறு பாடல்களால் சக்தி வழிபாட்டை விளக்கும் திருமந்திர நூலிலேயே இசற்குச் சர்ந்துகள் காணலாம்.

“சக்தியென்பாளொருசாதகப்பெண்பிளீ

முத்திக்குநாயகின்பதறிகிலர்

பத்தியைப்பாறில்லகுத்தாப்பாவிகள்

கக்திபார்ய்போற்கதறுகின்றாரே”

எனக்குர் திருமூலர், நாலாங் தந்திரத்தில் ஆதாரவாதேயத் தலைப்பின்கீழ் முன்னிரண்டு வரிகளில் வசிஷ்டர், சுகர், சனகர்,

சனந்தனர், சனற்குமார் ஆகிய ஐவர்களும் அருளிய ஸம்ஹி
 வைதகளின் கருத்தை விளக்கியபின், அடுத்த இரண்டு வரிகளில்,
 மஹா வைவ, கால வைவ, சாமுண்டி, வாதுளம் முதலாய
 அறுபத்துநான்கு சாந்திரங்களைப் பின் பற்றி ய வாமாசாரக
 கொள்கையினரைக் குறிப்பிட்டுள்ளார். பின்திய கூட்டத்தின
 ரின் அனுசாரங்களும் தீச்செயல்களும் கைவம், வைஷ்ணவம்
 இரண்டையாங்கெடுத்ததுமன்றி புத்தமதத்தையும் மிகவும்
 கீழான நிலைக்குக் கொணர்ந்ததெனவாம். சங்கரர் தோன்றிய
 போது நாட்டில் இருந்த சமய நிலை இதுவாகும். நாடிடங்கும்
 முக்கியமாக வடக்குப் பிரதேசங்களில், வாழ்வின் எல்லாத்துறை
 களிலும் சீர்கேடு பரவியிருந்தது. போலித்துறவு மலிந்து மந்
 திர, யந்திர, தந்திரக்கொள்கைகள் வசியம், மோகனம், தம்பனம்
 முதலான வற்றைக் கலைகளாக்கிவிட்டன. இமுக்குற்றிருந்த
 புத்தமதத்தை மிகவும் நுட்பமான தத்துவ சாஸ்திர விளக்கத்
 தால் இருந்தவிடந்தெரியாமல் மறையச் செய்ததுடன் சங்கரர்
 நின்றுவிடவில்லை. அவரை அத்துவித வேதாந்தியாக மாத்திரம்
 கருதுவோர் அவர் சைவத்திற்கும் வைஷ்ணவத்துற்கும், தேவி
 வழிபாட்டிற்கும் செய்த அருஞ்சேவையை அறியாதவர்களாவர்
 இந்துமதமென்னும் கற்பக தருவக்கு புத்துயிர் கொடுத்து அதன்
 கிளைகளை மறுபடியும் உயர்ந்தும் வீரிந்தும் வளர்ந்து சாந்தி
 நிமுல் பரப்பச் செய்தவர் அவரேயாம். அவர் அருளிய சிவர
 ணந்தலஹரி சௌந்தர்யலஹரி, சுப்ரமண்யபுஜங்கம், கணேச
 பஞ்சரத்தினம், கெளரிதசகம் முதலிய தோத்திர நூல்கள் அவ
 ரத அரிய பக்தியை நமக்குத் தெரியச் செய்வதுடன், அவர்
 ஆற்றியுள்ள ஒப்பற்ற சிவத்தொண்டையும் நமக்கு விளக்கிகிற
 கின்றன. வேத உபகிடத் துண்மைகளை அனுபூதியிலுணர்ந்து
 அவற்றிற்கு வீரிவுவரைந்த சங்கரர் அந்த உண்மைகளுக்கு
 அப்பாலுள்ள தேவியின் சோஞ்சுபத்தைக் காண்டதோ, உரைப்
 பதோ இவருடைய காரியமல்லவெனப் பணிவுடனும் மிகுந்த
 அடக்கத்துடனும் கூறியிருப்பதையும் நோக்குக.

தேவி வழிபாட்டில் ஈடுபடுவோர்க்கு இருகண்கள்போல்
 அமைந்துள்ளவை மேலே குறிப்பிட்ட சௌந்தர்யலஹரியும்
 வலி தாசமஹலராமமுமாகும். முந்தியதிற்கும் திருமூலர் பாடல்
 களுக்கும் நெருங்கிய கருத்தொற்றுமையுண்டு. பின்தியது பிர
 298

மாண்ட புராணத்தின் ஓர் பகுதியான வலிதோபாக்கியானத் தைக் தொடர்ந்து தேவியின் ஆஸிராமங்களைத் தோத்திர முறையில் எடுத்துரைக்கும் நூலாகும். இதற்கு இணையான தோத்திர நூல் பிறிதொன்றில்லைபென்பதே அறிஞர் முடிபு. சரஸ்வதி தேவியே லவிதா பரமேஸ்வரியின் கட்டளைப்படி இத்தோத்திரத்தைப் பாடியதாகப் புராணங்களுகின்றது. இதைப்பற்றிய எளைய விபரங்கள் ‘ஆத்மஜோதி’யில் சந்தர்ப்பங்கள் கிட்டும்போது வெளிவரும்.

தேவி வழிபாட்டின் உயர்வற உயர்ந்த புனிதத்தன்மையை இருபதாம் நூற்றுண்டில் உலகுக்கு வாக்காலும் வாழ்க்கையாலும் விளங்கிய பெருமை பகவான் இராமகிருஷ்ணராச்சாராந்ததாகுடி. அவர் சாரதாமணி தேவியாருடன் நடாத்திக்காட்டிய வாழ்வு தாங்கிரிக சாஸ்திரங்களின் உன்னத லட்சியத்திற்கு ஓர் எடுத்துக்காட்டுமாகும். இன்று ஆனந்தாச்சிரமத்தில் உடல் கொண்டுலாவும் அன்னை சிறுஷ்ணபாடும் தேவியின் அழிகு, அங்கு, கருணை முதலாய மங்கள குளங்களுக்கு ஓர் அரிய உதாரணமாக விளங்குகின்றார். அன்னாரின் பிறந்துதினம் பூர்ட்டாதி மாசம் 15-ம் தேதி திங்கட்கிழமை யன்று பொருந்தியுள்ளது. இம்முறை நவராத்திரி பூஜையும் அத்தினத்துவேயே ஆரம்பிக்கின்றது. இக்காரணங்கள் பற்றி யே ‘ஆத்ம ஜோதி’ பத்தாக்கரத்து பராபரன் பைந்தொடி, வீத்தகீனன்னாள்ளாம் மேவி ஸ்ன்றோ” என்ற திருமூலர் வாக்கிற்கிணக்க தேவி மலராகத் தோற்றுமளிக்கின்றது.

“ வாழ்வையெலாம் கலையாக்கும் மதியம் வேண்டும்
மாசர்ற பேரறிவு வளமூம் வேண்டும்
தாழ்வையிடை பெருமை கொளுந்தகைமை வேண்டும்
சகவுயிரில் உலைக்கானும் சுகமூம் வேண்டும்
பாழ்படுத்தும் பினிக்களெல்லாம் பறக்க வேண்டும்
பந்தங்களற்ற பெரும்பலமூம் வேண்டும்
ஊழுகடக்கச் சிவஞான சக்தி வேண்டும்
உளையன்றி அருள்பவர்பார்ஜுப்பில் அன்னுய!

வடிவாம்பிகை தோத்திரம்.

நமேவும் அழகமும் திலகமிடு துதலும்
புனிந்தபொற் குழுபின் அழகும்
புனிதமுறு நாசிகா பரணமும் புனிகை
பொலிந்தசெம் பவளவாயும்

துமேவு முத்தமணிவிச் சிரப்பதக்கமும்
துலங்கு பட்டாடையுடையும்
சுடர்விடு சிலம்பினேடு தண்டைகளிசைந்திடுஞ்
துயமலரடி இனைகளுட்

மாமேவு மரகதம் போஸாவிரு மேனியும்
மகிழ் அபயவரதகரமும்
வளர் அருட்பார்வையுங் கொண்டு அடியேறுன து
வடிவினைக் காணவருவாய்!

தேமேவு பூவன நெருங்கு தெங்கம் பொழுல்
திகழ் முனீஸ்வரத் தமர்ந்தென்
சித்தமிகை குடகொண்ட வடிவழகி அம்மையே!
சித்சக்தியான உமையே!

— சிலம்புநாதரின்ஸை

(இற்றைக்கு ஐம்பத்தாறு வருஷங்கட்குமுன்
தேவியின் அருள்கொண்டு இயற்றப்பட்டது.)

அன்னை வருகிறுள்.

அமைதி சாந்தியோ டமர்ந்துபா விருப்ப
புலரிப் போதில் புகுவளைன் அன்னை;
யான்மரத் திரம்செவி மடுத்திட அன்னை
அன்பு மொழியே பேசிந்த் ரிடுவள்;
அவுளைன யறிவள் அவளையா னறிவன்;
ஒருவரை யொறுவ ருருகியாம் நோக்குவம்
இருவரும் யாமே; ஒருவரும் யாமே
காதல் தருமேரர் களிவிருங் திதுவே;
அக்கணம் போதி லனப்பருங் களிப்பே.

— சவாமி ராமதாஸர்.

(தமிழாக்கம்: செல்வி தம்பு இராஜேஸ்வரி)

நாகேவ்வரியம்மை தோத்திரம்

ஆரணத் துபநிடத் வக்கரத் தோனியாகி
யாகாய வட்டமாகி

அறகோண மிருகோண முக்கோண நாற்கோண
மாகிந்ற மைந்து மாகி

காரணத் தகுவாகி யருவாகி யாவுமாய்க்
காக்குமுன் பேருமை யேளிதோ
கருணைப்பிர வாகமா மானந்த வெள்ளங்
கசிந்துற பே ராழியே

ஏரணத் திடுமருத் வேலிகுழ் நயினை
வெனும்பதி சிறந்து மேவும்
யாமள சேளந்துரீ கோமள சோநுபியே
ராசபர மேக வரியே

நாரணை கோருசகோ தரியேன்ன வந்தருளும்
நாக பூஷணீ நாரணீஇ
நாகமணி யும்பரமர் பாகமுறு மேகசிவ
நாக ஈவ்வரி யம்மையே.

* * * * *

சத்திபை ரவிகேளி அக்கணிய முக்கணீ
சடாதரி சடாட்ச ரத்தி
சங்கரி சமங்கலி மதங்கியரு எம்பிகை
சவுந்தரி சண்ட சண்டி

உத்தமி பராபரை மடேனேன்மணி சிவாந்தி
யுமையிமைய முதவ மங்கை
உலகுதவ மன்னையா மனைபோன்னி னம்பலவ
குடனிட மகிழ்ந்து மேவும்

நித்தியகல் யாணிசாம் பலிபுவன கேளமாரி
கிமலமக மாயி யென்றே
நெஞ்சில்ஸித முங்கினைவு தந்துளை வணங்கவரு
நின்னடி யவர்க்க ருளுவாய்
நத்துலவு சத்தமணி மேத்துநயி னங்கரில்
நாளுமுறை யாழின் மோழியே
நாகமணி யும்பரமர் பாகமுறு மேகசிவ
நாக ஈவ்வரி யம்மையே.

முத்தக்குமாரசாமிப்புலவர்

நாகதீபம் அல்லது நயினதீவு

[தல. சபாநாதன்]

இலங்கையின் பெரும்பான்மை மக்களாகிய பெளத்தார்களுக்கும் சைவமக்களுக்கும் பொதுவான யாத்திரை ஸ்தலமாக விளங்கும் இடங்கள் நம் நாட்டில் மிகச் சிலவேயுன். தென்னிலங்கையில் காணக மத்தியில் கதிர்காமம் உண்டு. வட இலங்கையில் கடலாற் சூழப்பெற்ற கயினுதீவு உண்டு. நாக தீபம் புராதனப் பெருமையாய்த் துணித ஸ்தலமாக விளங்குகின்றது. புத்தர் பெருமரன் தரிசித்த ஸ்தலமாதலால், பெளத்தார்கள் இதனைத்தங்கள் புணித ஸ்தலங்களுள் ஒன்றுக்கப்போற்றுகின்றனர். நாகபூஷணி அம்பாள், சரித்திர காலத்துக்கு முற்பட்டகாலங் தொடக்கமாகக் கோயில் கொண்டெழுங் தருவித்தன்னேணி பரப்பிவருவதால், சைவ அன்பர்கள் பல பாகங்களிலிருந்தும் வந்தடைகின்றனர். எனவே நாக தீபம் இப்பொழுது பெளத்தார்களும் சைவர்களும் நாடோறும் யாத்திரைசெய்யும் புணித ஸ்தலமாகக் காட்சியளிக்கின்றது.

சிறந்த துறைமுகம்

நயினதீவு பண்டைக்காலத்திற் சிறந்த துறைமுகமாக விளங்கியது. தென்னிந்திபாவிலிருந்து அந்த நாடுகளுக்குக் கப்பல்கள் செல்லும் பாதையில் நயினதீவு இருக்கின்றமையினால், தமிழ் நாட்டுக் தப்பல்களும் அந்திய நாட்டுக்கப்பல்களும், இத்தீவுக் துறைமுகத்தில் தங்கியே சென்றிருத்தல் கூடும். இத்தீவின் மேற்குக் கடற்கரையில் படகுத்துறை என்ற பெயரால் ஓர் இடம் இன்றும் அழைக்கப்படுகின்றது. மேற்குப் பகுதிக் கடல் மிகவும் ஆழமாகவும் பெரிய கப்பல்கள், படகுத்துறை மேற்குவுத்துச் செப்பக்கூடியனவாகவும் இருக்கின்றது. நாகம் மான் கோயிலிலுள்ள சிலசாலைமும் இக்கொள்கைக்கு ஆதரவளிக்கின்றது.

நாக வழிபாடு:

நாகத்தை வழிபடும் வழங்கம் பன்னெடுங்காலமாகத் தமிழரிடையே காணப்பட்டிருந்தது. ஏனை இக்காலத்திலும் கூட அவ்வழங்கம் இருப்பதைக் காணலாம். நாக வழிபாடு இக்காலத்தில் அருகினிட்ட தெனினும் நாகம்மாள் ஆலயம் அதனைச் சைவ மக்கட்டு இன்றும் ஞாபகமுடிடி நிற்கின்றது. இக்கோயிலின் பூர்வீக வர்லாறு, காலம் என்னும் திரையால் மறைக்கப்பட்டுள்ளது.

பட்டின்ஸ து. இதைப்பற்றி ஆகேக கணத்தைகளும் கிளம்சின. இதன் புராதன வரலாற்றைப் பார்க்கிலும் தற்போதைய நிலைமையே சைவ மக்களுக்குப் பெரிதும் பயன் அளிப்பது. இவ்வாலயம் சமீபத்திற் புனருத்தாரணங் செய்யப்பெற்றுள்ளது. சிலவாண் கூட்கு முன்னர் கிழக்கு வாயிலில் அழகிய கோபுரமொன்று அமைக்கப்பட்டது. இப்பொழுது மூலஸ்தானத்தில் அழகு கீர்த்தார் விமானம் கட்டப்பெற்றுள்ளது. மூலஸ்தானத்திலுள்ள விக்கிரகத்தையும் நாகப் பிரதிஷ்டையையும் கண்ணுற்ற சிற்ப வல்லுகரான திரு. வை. மு. நரசிம்மன் அவர்களும் விமானத்தைக் கட்டும் திருப்பனிமைச் செய்த காரைக்குடி திரு. எம். செல்லக்கண்ணு ஸ்தபதியார் அவர்களும் மூலஸ்தானத்திலுள்ள விக்கிரகத்தையும் உற்சவ விக்கிரகத்தையும் வாயாரப் புகழ்ந்திருக்கின்றனர். மூலஸ்தானத்திலுள்ள நாகப் பிரதிஷ்டை மிக மிகப் பழைய காலத்தில் ஏற்பட்டதென இவர்கள் கருதுகின்றனர்.

இரதோற்சவம்:

நாக பூஷணி அம்பாளின் சாங்கித்தியத்தையும் தேஜோமயத் தையும் அநுளோடு முகு வதனத்தையும் நீங்கள் காணவிரும்பினால் இரதோற்சவத்துக்கு ஒருமுறை சென்று பாருங்கள். ஆனிமா தத்தில் இலங்கையில் பல பாகங்களிலுமிருந்து வடபாகுதிக்கு யாத்திரீகர்கள் திரள் திரளாகச் செல்வதைக் கண்டால் அவர்கள் நயினுடைவு நாகம்மாள் ஆவயத்துக்கே செல்லுகின்றனர் எனக் கூறினிடலாம். ஆண்டு தோறும் ஆணி மாதத்துப்பூரணித் தினத்தன்று இரதோற்சவம் நடைபெறுகின்றது. இலங்கையின் வடபாகத்திலுள்ள பல துறைகளிலுமிருந்து வத்தைகளும், வள்ளங்களும் பாய் விதித்தோடும் காட்சி கண் கொள்ளாக்காட்சியாகும். இக்காலத்தில் கடல் அலைகளைக் கிழித்து நாவாய்களை முந்திக்கொண்டு மோட்டார் லாஞ்சிகள் செல்வதைக்காணலாம். இலங்கையிலுள்ள சைவ மக்கள் ஆண்டுக்கொரு முறையாவது ஆணி மாதத்தில் நடைபெறும், திருவிழாக் காலத்திற் சென்று அம்பிகையின் திருவருளோப் பெற்று மீள்வது வழக்கம்.

பாஸ் நினைந்துட்டும் பரிவுள்ள சர்வலோக நாயகியாகிய நாகேஸ்வரி கருணைத் திருக்கோலத்துடன் தேரின் மீதிவர்க்கு 303

பக்தர்களுக் கால் புரியுங் காட்சியைக் கண்டு கல்வெந்துசுக் கள்வ ஆம் கசிந்து கண்ணீர் மல்கி வாய்விட்டலறுவதைக் காண லாம். அலங்காரத் தேரானது வீதிவெலம் வந்து இருப்பு ஸ்தா னத்துக்கு வந்ததும், நயினதீவுக் கடற்கரை யோரமாகவரிசையரக அன்னப்பட்சிக் கூட்டம் போலக்கிடக்கும் நாவாய்களிலே ஏறியிருந்த சனங்கள் கரகோஷம் செய்து தாங்களும் புறப்பட ஆயத்தஞ் செய்வார்கள். தேர் இருப்புக்கு வந்த பின்புதான் நாவாய்க்காரர் பாய் விரித்தோடச் சம்மதிப்பார்கள். இதற்கு முன் நாங்கள் புறப்படவிரும்பினாலும் நயினதீவுத் துறைமுகத் திலிருந்து அசைய முடியாது.

நாகதீப விகாரை:

நாகதீபத்தில் பண்டைக் காலத்தில் ஒரு பொத்த விகாரை இருந்தது. இதனைப் பொத்தர்கள் தரிசித்து வந்தனர். பின்னர் இது அழிவுற்றது. புத்தர் பிரான் தரிசித்த புனித ஸ்தலத்தில் மறபடியும் ஓர் விகாரை கட்டவேண்டுமென பொத்த அன்பர்கள் கருதி முயன்றனர். இதன் பயனாக இப்பொழுது அழிய தோர் விகாரை நயினதீவில் அமைக்கப்படலாயிற்று. நாடோரும் நூற்றுக்கணக்கான பொத்தர்கள் யாத்திரை செய்கின்றனர். அனுராதபுரத்தைப் போலவே இதுவும் புனித யாத்திரை ஸ்தலமாக அபிவிருத்தியடைந்து வருகின்றது. கடந்த போசன் விழா வைபவக்கின் போது 10, 000-க்கு மேற்பட்ட யாத்திரிகர்கள் இத்தலத்துக்கு யாத்திரை செய்தனர் எனக் கூறப்படுகின்றது. நாடோரும் ஊர்காவற்றுறையிலிருந்து புறப்படும் மோட்டர் லாஞ்சிகளில் சைவ அன்பர்களும் பொத்த அன்பர்களும் சகோதர மனப்பான்மையுடன் பிரயாணங்கு செய்வதைக் காணலாம்.

பள்ளி வாசல்:

நயினதீவில் முஸ்லிம் சகோதரர்கள் சங்கு குளிப்பதற் காக வந்து சில காலம் தங்குவதுண்டு. எனவே அவர்கள் வணங்குவதற்கென ஓர் பள்ளிவாசலும் நயினதீவில் உண்டு.

பொத்தர்களும் சைவர்களும் முஸ்லிம்களும் சகோதர மனப்பான்மையுடன் வாழ்க்கை நடாத்த வழிகாட்டி நிற்பது புனித ஸ்தலமாகிய நாகதீபமாகும்.

ஓம்
ப්‍රි රාමකිරුණුගේ:

சக்திக் கனல்!

சக்திழம் சக்திழம் சக்தியென் தே-குத்த
சக்திக் கனல்வளர்த் தே-சிவ
சக்தி யழுதேங்கும் போங்குவித் துண்டாட
சக்தியைப் பேற்றி வோம்!

பத்துந் திசையும் பரந்தநின் போளினள்
பங்கஜுத் தாள் பிடித் தே-இரு
சக்தித் கலிவிழச் சாடியில் வையத்தில்
சத்ய யுகம் அமைப் போம்
காலனைச் சாடிய நிலீ பயங்கரி
காலைச் சரணடைந் தே-இந்த
தூலப் பகைப்படை ஓலமிட் போடு
நையைப் புடைத்தி வோம்!

உச்சை யணிந்வள் இச்சைக் குகந்தவள்
தூனக் கழலடைந் தே-என்றும்
அஷ்சம் போறுமை யகந்தைக்கா மாதிகள்
அந்திடச் சேய்தி வோம்!

என்னாற்ற கோடியண் டங்களைக் கைப்பந்தாய்
எற்றி விளையா மும்-ஜக
தன்னை பாகக்தி போள்ளாடிக் காளாகி
அற்புத வாழ்வமைப் போம்!

அனுவள் அனுவாய் மகத்துள் மகத்தான்
ஆத்மசக் திவளர்த் தே-கோடும்
அனுதன் டாக்களை மாய்த்துல கேங்கும்பே
ரமைதிக் களிவிளைப் போம்!

மூலத்தி ரீந்கன்னி ஸ்ரூத்த ஜாசேன்று
முற்றிறி வைமலர்த் தி-நூனப்
பாலைப் புகட்டிடும் வாலைக் குமரியின்
பாதத்தி ஜாப்புகம் வோம்!

— “பரமஹம்ஸ தாலன்”

ஒம்

தேவி வேண்டுதல்

[பித்துக்குளி]

ஏ பரா சக்தி உலகங்களை எல்லாம் நீயே இயக்குகிறோம். படைப்பதும் காப்பதும் அழிப்பதும் அருளி அணைப்பதும் நீயே. ஆனால் உன் ஆடவின் குறும்பு பலரை உண்ணோக்கன்டு களிக்க அனுமதிக்க வில்லை. எங்கும் எல்லாம் நீ வைத்த கொலுதான் என்று உணர்கிறேன். பார்க்கிறேன். ஆனால் எஜ மானியுள்ளப் பார்க்கவோ உன் அருள் வெள்ளத்தைப் பருகவோ முடியவில்லை. என்று அருள் வருப?

பழியை உலகத்தவரின் ஆணவசுனத்தின் மேல் வைத்தாய். உலக ஆணவம் உன்னை மறைக்கும் தினர. அதை அப்பாடியே நம்பி மயங்கும் எங்களுக்கு அறுத்தெறியும் வண்மை யில்லை. உண்மையில் நின் தயவின்றி தப்பும் வழியில்லை.

ஞானம் வைராக்கியம் சாதனை அன்பு முதலிய நலங்களைல் கூம் இப்மா ஆணவத்தால் விழுங்கப்பட்டு விட்டன. நீதான் நன்மைகளை எங்களுக்குக் கொடுக்கவேண்டும். முதலில் கொடுமை களை நீக்கு.

சண்ட முண்ட பண்டாதி அசர சக்திகளைக்கொன்று, தேவர்களையும் ஞானியர்களையும் நீ காப்பாற்றினும் என்று, புராணங்கள் பாடுகின்றன. இதை நான் சத்தியமாய் நம்புகிறேன். ஆனால் பார்க்க வில்லை என்பது உண்மை தானே? அப்படிப்பட்ட பெரிய வீரங்காட்டிய அம்பிகே! எங்களுக்கு இப்பொழுதுள்ள இன்னல்களை மாற்றுவது உனக்குக் கடன மில்லையே. அம்மா! பயம் அவங்மிக்கை சுயாலம் இவை தலைவிரித் தாடி மனித சமுதாயத்தை குலைக்குங்க வைக்கு முன் நீ ஒடிவங்கு நலத்தை நிலை நிறுத்த வேண்டும்.

பல கோடி துவ்தப் பிள்ளைகள் உலகில் இருக்கலாம். ஆனால் கெட்ட தாய் என்று உண்மையில் ஒருத்தியும் இல்லை.

இருக்கவும் கூடாது. என்பது நீ அறிவாயே! எல்லோரும் நல் லாராக வந்திடுவாய் சக்தி.

அம்மா நீ வைத்த பெரிய கொலுப்பொம்மைகளான ஜீவர்களை துஷ்ட குணங்களான சில பின்னைகள் மாற்றியமை த்து விட்டார்கள். எது எங்கு எப்படி யிருக்கவேண்டுமென்று நீதி என்ற பெயரில் நீ வைத்தாயோ எல்லாம் மாறிவிட்டது. பொய் தீதற்றல்கள் புலமையாகி விட்டன. பூல்லர்களும் லோபர் களும் பாடல் பெற்றனர். வேதாங்கிகள் சயங்கலப்போர்வையுள் புகுந்தனர். இயற்கை வஞ்சம் தீர்த்துக்கொள்கிறது. உன்னை நினை வூட்டும் அழகும், புகழும் ஆணாக்கொல்கின்றன. உலகை முன் வேண்டறப் பாடுபட்டவர்கள் பதவிக்கும் புகழுக்கும் உயிர் விடுகிழுர்கள், தேவீ! மொத்தத்தில் நீ காவலாக வைத்த சக்தி கள் மாயா ஏக்தியுள் மறைந்து விட்டன. அறிவு என்ற பெயரில் ஆணவழும் ஆசையும் கூத்தாடும் இவ்வுலகை நீ காப்பாற்ற வேண்டும்.

எங்கும் எல்லோர்க்கும் அமைதி பொங்கும் வகையில் இந்த நவராத்திரியை அமைத்துக்கொடு- தேவி சரணம். துணை வேறில்லை. அம்மா அபயம் கொடு.

ஓம்

அப்பா பரமேஸ்வரி அகிலாண்டேஸ்வரி
ஆனந்த வடிவேவா ஆதிசக்தி
இன்பங்கள் பொழியும் இறைவி வாவா
சசர் பாதீநி எங்கு முள்ளாய்
உன்மய மாக எங்கும் காட்டி
ஊக்கம் ஊட்டு உன்பணி செய்ய
எல்லா ஸ்திலையும் இயங்கும் சக்தி
எகம் பலவாய் உருவரு வானுப்
ஐக்தொழிலுனது ஆடல் சக்தி
ஒன்று முனையன்றி யில்லை சக்தி
ஓங்கார முதல் பலமுல சக்தி
ஓளடத மன்பர் பவத்திற்குஞ்
அஃது இஃதென்று வேதங்காட்டா
அன்பே, அம்மே சக்தி வாவா
ஆனந்தமுன் புகழ்பாடல் கேட்டல்
இதற்குப் பிறப்பேன் பலகோடி முறை.

காரை தீவுக்கண்ணகி அம்பாள்

[செல்லத்துரை]

கிழக்குமாகாணத்தின் திலகமென மிளிரும் காரைதீவானது ஓர் சைவக்கிராமமாகும். முத்தமிழ் மணியாம் விபுலானந்த ஸெப் பிறப்பித்த பெருமையும் இக்கிராமத்துக்கே உரியது. சித்த புருட்டும் சித்தானைக்குட்டிச் சுவாமி வாழ்ந்ததும், சமாதி நிலை அடைந்ததும் இப்பதியேயாகும். கடல் சூழ் இலங்கைக் கயபா குமங்னன் பத்தினித் தேய்வவழிபாட்டை இவ்விலங்கை மாதி வில் ஆரம்பித்து வைத்ததின் பேரூகப் பல்லாண்டுகளின் முன் பத்தினித் தேய்வமாம். கண்ணகித் தேவியாருக்கு இங்கும் ஓர் ஆலயம் அமைக்கப்படலாயிற்று. இக்கோயில் பழையையும், பண்பு சார் பெருமையும் வாய்ந்தது. சாதி மத வேறு பாடின்றிச் சகலராலும் போற்றப்படுவது. இவ்வம்மன் ஆலயத்தில் பெளர்ன மியை அடிக்கு வரும் வைகாசித்தின்கள் தோறும் திருஞாள் தொண்டாடப்படும். இக்கொண்டாட்டம் எட்டுநாட்கள் வரை தோடர்ந்து கடைபெறும். கிராமமே பக்திப்பரவசத்தில் திகழும். இங்காட்களிலே பக்தினித் தெய்வத்தின் வரலாற்றைக் கூறும் கண்ணகையாமன் வழக்குரை இளிமையாகப் பாடப்படும். விபுலானந்த சவார்ஜிகளென பல்லோராலும்புகழ்ந்துரைக்கப் படும் மயில்வாகனஞர் சிறு பராயத்திலே தம்மன்னையாரோடு இப்புனித சங்கிதி புகுந்து அங்கு பாடப்படும்- பக்தினித்தெய்வத்தின் வழக்குரை சிகழ்ச்சிகளை ஊன்றிக் கவனித்து வருவது வழக்கம். பத்தினித் தெய்வத்திலுள்ள பக்திவிசாசமும் வழக்குரைப்பாடலிலுள்ள கவரசக்கவையும் பிற்காலத்திலே சவாமி அவர்களை சிலப்பதிகார ஆராய்ச்சியில் ஈடுபடுத்தி அதன்பேருக அகிலம் போற்றும் யாழ் நால் இயற்றுவதற்கு ஏதுவாக இருங்கதும் இவ்வம்மையாளின் கடாட்சமேயாகும். இவ்விதம் பண்டு தொட்டுப் பேரும்புகழம் பெற்ற இப்புனித ஸ்தலத்தில் இன்று அழகிய கோபுர வாயில் ஒன்று ஆக்கப்பட்டது. திறப்புவிழா இம்மாதம் பதினேட்டாங் திங்கி சுக்கிரவாரத்தன்று அதிலை சையாகக் கொண்டாடப்பட்டது, கோபுரம் மின்சார வண்ணவினாக்குகளால், அலங்கரிக்கப்பட்டது, இவ்விழாவிற்கு சாதி, மத பேதமின்றிச் சகலரும் சமூகந்தங்கு வழிபாடு செய்ததுமன்றி ஒலிபாப்பியின் மூலம் வெளிப்படுத்திய சொற்பொழிவுகளை உள்ளமசிழ்ச்சியோடு கேட்டானந்தித்தார்கள், அனைவர்க்கும் அம்பாளின் திருவருள் கிடைப்பதாக.

அம்மா

உலகத்திலுள்ள சுகல ஜீவபிராணிகளுக்கும் அம்மா என்பது பொதுச்சொல். மிருகங்கள் பறவைகளும் தங்கள் பாலையில் அம்மா என்கின்றன. குழந்தை பிறந்த உடனே யாருங்கற்றுக் கொடுக்காமலே அம்மா என்னுஞ் சொல்லை உச்சரிக்கிறது. குழந்தையைக் கருத்தாய் வளர்க்கும் பெற்றூர் இதை அனுபவத்தில் கண்டிருப்பர்.

குழந்தை பூமியில் உதித்ததும் ஆ, ஆ, ஆ என்று அழுகிறது. வாய் அலுப்படைந்த உடனே வாயை மூடி ம், ம், ம் என்று அழுகிறது. பின்பும் முன்போல் வாயைத்திறந்து அழமுயற்சிக்கிறது. ‘ம்’, அழுகையோடு ‘ஆ’ அழுகை சேருமிடத்தும்மா என்ற சுத்தம் பிறக்கிறது.

குழந்தை அழுத்தோடங்கிய நேரம் முதல் அவதானித்துவங்தால் மூன்று எழுத்துக்களும் உச்சரிப்பதை அறியலாம். அ—ம—மா, அனாம் ஒவியே நீண்ட ஆவென ஒவிக்கிறது. இறைவன் இதனுள் பெரியதோர் தத்துவத்தை வைத்தே அச்சொல்லைச் சுகல உயிர்களுக்கும்’ பொதுவாய் அமைத்தான். ‘அ’ என்றால் சிவன், விட்டுலூ, அழகு எனப்பொருள். ‘ம்’ என்றால் இன்பம் எனப்பொருள். ‘மா’ என்றால் அழகு, அழைத்தல் அறிவு, அன்னம் எனப்பொருள், மூன்று எழுத்துக்களின் கருத்தையும் ஒன்று சேர்த்தால் சிவனை இன்பத்தோடு அறிதல் என்றே உலகம் முழுவதும் அழகு, இன்பமயம் என்றே, பொருள் படுகிறது.

உயிர்கள் யாவும் இறைவனிடத்திருந்தே பிரிந்தன. பிரிந்த உயிர்கள் மாயையால் மறைக்கப்பட்டன. இறைவன் பாதத்தை நோக்கியே பிரயாணங்கி செய்கின்றன. அருளிறைவன் கண் முன்னே இருந்தும் மாயையால் மறைக்கப் பெற்று அவனைத் தேடி அலைகின்றன. பிறவி தோறும் தேடி அலைகின்றன.

முற்பிறப்புக்களிலெல்லாம் இறைவனைத்தேடி அழைத்த பழக்கத்தினாற் போலும் குழந்தை பிறந்த உடனே அம்மா என்கிறது. “நான் மறக்கினும் சொல்லும்கா நமச்சிவாயவே”, என்பதன்படி இறைவனைப்பற்றிய பொருள் மறந்து விட்டாலும் சொல் மறக்கப்படவில்லை. அம்மா எனுஞ் சொல் உயிருடன் கலந்தது, உயிருக்குயிராய் உள்ளது. வள் ஞு வர் “அகரமுதல்”

என்றே குறளைத் தொடங்குகிறார். அகரத்தின் பெருமைக்கு வேறுஞ் சான்று வேண்டுமோ? உமாபதி சிவாசாரியார் “அகரவுயிர் போலறிவாகி” என்கிறார்.

வள்ளுவர் முதற் குறளிலே ஆதிபகவன் எனத்தாயைமுன் வைக்கிறார். ஆண்டவன் இல்லை என்று ஆணையிடும் நாள் திகன் கூட அம்மாவை நம்புகிறான். அம்மாவுக்கு முதலிடம் கொடுக்கிறான். தன் சமயத்தைப் பிறன் தூற்றப்பார்த்துக்கொண்டு நிற்பவன் தன் கடவுளைப் பிறன் குறை கூறப்பார்த்துக்கொண்டு நிற்பவன் தன் தாயைப்பற்றி ஒருகுறை சொல்லிவிட்டால் உயிரையே விட்டுவிடுகிறான். இறைவனுக்கு ஆயிரம் நாமங்களிருப்பினும் எல்லோராலும் ஒரே மனதாக சாதிசமய கொள்ளக்கேறுபாடின்றி ஒப்புக்கொள்ளப்பட்டால்ரேசொல் “அம்மா” என்பதே.

குழந்தை தந்தையிடத்துக் கேட்டுப்பெருத எத்தனையோ விஷயங்களைத்தாயினிடத்து ஒரே அழுகையுடன், ஒரு சொட்டுக் கண்ணீருடன் மிக இலகுவாய்ப் பெற்றுவிடுகிறான். பரமசிவ னால் தடுத்தாட் கொள்ளப்பெற்ற சுந்தரர் “பித்தா பிறைகுடி” என்று ஆண்டவளைன் தமிழ் செய்கிறார். அப்பனும் அம்மையும் வாந்து பாலுாட்டிய ஞானசம்பந்தக்குழந்தை “தோடுடைய செலியன்” என்று ஆண்டவளைன் தமிழ் செய்கிறது.

மீண்டசி அம்மையாரால் தடுத்தாட் கொள்ளப்பெற்ற சுத்தானந்தக்குழந்தை “அம்மா பாதேவி” என்று ஆண்டவளைன் தமிழ் செய்கிறது. இப்பால்லக்ளை இசையுடன் பொருள் விளங்க அனுபவித்துப் படித்துப் பாருங்கள். “அம்மா” என்கிறபோது ஒரு இன்பம், மென்மை, அழகு, அங்கு இவையெல்லாம் கேர்ந்து ஓர் ஆண்டு உணர்ச்சி உள்ளத்தில் உண்டாகி றதல்லவா? இராமக்கிருஷ்ண பரமக்ஞர் அம்மா, அம்மா என்றுதானே காளிதேவியிடம் கதறினார். மணீவாசகப்பெருமானும் “அம்மையே அப்பா” என்ற பால் நினைந்தூட்டும் தாயிலும் சாலப் பரிவடைய அன்னையைப் போல் அழைத்தாரல்லவா

அருணாஷ்ரியார் அநுச்சதிநிலையில்

“ சம்மா இரு சோல்லற என்றலுமே
அம்மா போருளோன்று மறிந்திலனே”

என்கிறார். அம்மா என்று அழைக்கத்தெரிந்து விட்டால் மீண்டும் வேண்டிய தொன்றுமில்லை. குழந்தை அணமுத்தால் அம்மா முக்கு வந்து வேண்டிய தெல்லாம் உதவு வாள்.

இதி சக்தி

அஷ்டோத்தர சத நாமாவளி

ஓம் சங்கரப்ர பாயை நம
 ஓம் சேஷாடஸ கலாயை நம
 ஓம் யுவ ஞபின்யை நம
 ஓம் ஸெனாந்தர்ய ஸாகராயை நம
 ஓம் தேஜோ மய்யை நம
 ஓம் ரக்த வஸ்தராயை நம
 ஓம் நவரத்ன கிரீடராயை நம
 ஓம் காருண்ய சக்தோஷே நம
 ஓம் லம்பித கேசாயை நம
 ஓம் வைரூப்ய குண்டலாயை நம
 ஓம் விக்துஶ தாரின்யை நம
 ஓம் கம்பு கண்டயை நம
 ஓம் சதுர்புஜாயை ॥³நம
 ஓம் ஸ-வல பாணின்யை நம
 ஓம் கட்க ஹஸ்தாயை நம
 ஓம் ஶபய ஹஸ்தாயை நம
 ஓம் திவ்ய குஸ்ம மாலாவங்கருதாயை நம
 ஓம் ஸர்வாபரண பூஷி தாயை நம
 ஓம் பத்ம பரதாயை நம
 ஓம் அஸாத்த பாச ஹருதபாகோ சராயை நம
 ஓம் அசர குலாந்தகாயை நம
 ஓம் அனந்த ஞபின்யை கம
 ஓம் அனாதி தத்வாயை நம
 ஓம் அரீர் வசனீ பாயை நம
 ஓம் அக்ஷர ஞபின்யை நம
 ஓம் அனுத்யவித்யா நாகின்யை நம
 ஓம் ஆதி சக்தயை நம
 ஓம் ஆதி மத்யாந்த ரஹி தாயை நம
 ஓம் இந்தரிய நிக்ரஹ கரணையை நம
 ஓம் ஈஸ்வர்யை நம
 ஓம் கேவலாத்விதீயை நம
 ஓம் கர்ம ரக்தீ தாயை நம
 ஓம் கர்ம பலதாயை நம
 ஓம் கருணையுர் தயை நம
 ஓம் காஞ்சி ப்ரதி விதி தாயை நம
 ஓம் காமக் ரேதாதி ஷ்டவர்க்கநாகின்யை நம
 ஓம் கலாதி தாயை நம

ஒம் காசிவாலின்யை நம
 ஒம் காமினி காஞ்சன நாசின்யை நம
 ஒம் குண்டலின்யை நம
 ஒம் கோடி சூர்ய தேஜஸ்வின்யை நம
 ஒம் கோமளா ஹ்ருதயாயை நம
 ஒம் சாஞ்சல்ய நாசின்யை நம
 ஒம் சராசராயை நம
 ஒம் சித்லூகாயை நம
 ஒம் சிதானங் தாயை நம
 ஒம் சின்ம யாயை நம
 ஒம் சின்முத்ராயை நம
 ஒம் ஜகன் மாத்ரே நம
 ஒம் ஜகன் மோகின்யை நம
 ஒம் ஞான தாயின்யை நம
 ஒம் ஞான ஞபின்யை நம
 ஒம் த்ரிகுறைத்ம காயை நம
 ஒம் த்ரிகுறை திதாயை நம
 ஒம் தரிமூர்த்தி பூதீதாயை நம
 ஒம் தாக்ஷாயின்யை நம
 ஒம் நாதப்ரம்மாத்மகாயை நம
 ஒம் நிர்குறையை நம
 ஒம் நித்ய த்ருப்தாயை நம
 ஒம் நீரூபாயை நம
 ஒம் நிவ்சகளாயை நம
 ஒம் ப்ரணவஸ் வருபின்யை நம
 ஒம் பரம பாவனுயை நம
 ஒம் பூர்ணையை நம
 ஒம் பந்த ரஹிதாயை நம
 ஒம் பவ தாரின்யை நம
 ஒம் மங்கள மூர்த்தியை நம
 ஒம் மந்தஸ் மிதாயை நம
 ஒம் மன இந்தரியா கோசராயை நம
 ஒம் மஹா காள்யை நம
 ஒம் மஹா சக்த்யை நம

ஒம் மஹா தித்யாயை நம
 ஒம் மஹா யோகித்யே யாயை நம
 ஒம் மஹா லக்ஷ்மனையை நம
 ஒம் மஹா வேத்யை நம
 ஒம் மஹா சிராசுர மார்த்தின்யை நம
 ஒம் மாதவலோதர்யை நம
 ஒம் மாயாயை நம
 ஒம் மூலப்பக்ருத்யை நம
 ஒம் மேராக்ஷதாயின்யை நம
 ஒம் யஸ்ஸ் வின்யை நம
 ஒம் லீலா வினேதின்யை நம
 ஒம் லோக தாரிண்யை நம
 ஒம் விக்ருத்யை நம
 ஒம் வித்யா வித்யா ருபிண்யை நம
 ஒம் விராட் ருபிண்யை நம
 ஒம் வேத மாத்ரே நம
 ஒம் ஸங்கர்யை நம
 ஒம் சம்புப்ரியாயை நம
 ஒம் சாந்தஸ்வரூபின்யை நம
 ஒம் ஸாரதாயை நம
 ஒம் ஸாஸ்வதாயை நம
 ஒம் லீலா காமின்யை நம
 ஒம் ஸாத்த சித்தப்ரகாவின்யை நம
 ஒம் ஸாத்து ஸத்வாயை நம
 ஒம் சிஞ்சுமுகப்ரியாயை நம
 ஒம் ஸாருஷ்டிஸ்திதிலிய காரின்யை நம
 ஒம் ஸகலநலா வல்லபாயை நம
 ஒம் ஸகல வித்திமத்யை நம
 ஒம் ஸகல முனிஸேவிதாயை நம
 ஒம் ஸகல ஹருங்வாவின்யை நம
 ஒம் ஸதாலி வாயை நம
 ஒம் ஸர்வஞ்ஞாயை நம
 ஒம் ஸர்வாந்தர்யா மின்யை
 ஒம் ஸிம்ஹவாஹனுயை நம
 ஒம் ஸாந்தர மாத்ரே நம

-கந்தரம்

“சைவம் கண்ட சமதர்ம சமத் துவம்;

(ச. ப. ஷ. சுந்தாகர்மா)

சமதர்மம் சமத்துவம் என்பனவெல்லாம் தற்காலத்திலேற் பட்ட திண்டாமை, ஆலயப்பிரேவேசம் ஆகிய வற்றிலோ அன்றி சுயமதிப்பு என்னும் பசுத்தோலால் (நவீன சொற்றெட்டர்புளை ந்து நாஸ்திகநூல்களைப் பிரசரித்து நாடெங்கும் திதறிவிட்டு நளினஞ் செய்யும் நரகாசரர்கள்) தம்மையோ தமது தகிடுதத் தங்களையோ பிறரறியாது போர்த்திக்கொண்டு நன்மக்களைப் புன்மக்களாக்கும் (சிலரது) தலைகிழ்ப்போக்கால் வந்த தடு மாற்ற மாகாது.

இது ஆதிகாலந்தொடக்கம், ஆராய்வினெல்லைக்கு மப்பாற் பட்ட காலத்திலே உள்ளவர்களாலேயே அதுட்டித்து வந்த சைவ நீதி வழியானே அத்மீகமாக ஏற்பட்ட அருள் வாழ்வின் பெப்பற்ற உயர் நெறியாகும். இங்னனம் அக்காலவற்றினர் குழாம் பேணி வைத்த கண்ணறியையே இக்காலத்தில் ஒரு சில வெளி பார்க்குழாம் விபரி கார்த்தமாக்கி நாஸ்திக நூல்களாக வெளிப் படுத்தி நற்றமிழ்க்கலையையே கையாண்டு செய்கின்றது.

இத்தகைய கூட்டத்தை அக்காலச்சமனார் குழுவுக்கு ஒப் பிட்டால் மிகையாகாது. எனின்னில் அக்காலச் சமனார்க்குழுவும் தீவிலிருவித்துக் கழுவேறிய அதே மகிழமையையுடைய நாலையே இக்கூட்டமும் தீபாவட்டும் என்கிறது. எம் சமயக்காவராம் ஆளு டைய பிள்ளையார் எழந்தருளியிருந்த மடத்திற்குக் கீவைத்த பொழுது பிள்ளையார் சமனார்களைச் சுபிக்க மனமின்றி அவர் அாது செயலுக்குக் காரணாக விருந்த அரசனையே நொங்கார் மக்கள் செய்திவினை மன்னரைச் சாருமென்பது சைவ நீதியாகவே இறைவீன் வேண்டிப்பாடினார்.

“ தஞ்சமென்றுன் சரண்புகுங் தேனையும்
அஞ்சலென்றாருள் ஆலவாய் அண்ணலே
வஞ்சஞ்செய்து அமனார் கொளுவுஞ்சடர்
பஞ்சவன் தென்னன் பாண்டியற் காகவே.”

பாண்டியனுக்குச் சூலை நோயாக பிள்ளையாரது மடத்திற்கு வைத்த தீ மாறியது. அரசனும் உண்மையையுணர்ந்து மெய்ச் சிலஞான் என்பது சேக்கிழார் வாக்கியம். அதுபோலவே அந்த, உண்மையை அறியாது இருக்கும் நம்மவர் சிலருக்கு உண்மை நெறியில் ஊக்கங்கருவிக்கவந்த இக்கால சமன் குருவரகத் தோற் றியுள்ளது. இக்கூட்டத்தாரரேயே, மணிவாசகசுவாமிகள் “முத்தி நெறியறியாத மூர்க்கள்” எனக் கூறியருளினார். ஆகவே, நாங்கள் கடைத்தேற வழிதேடுவதாயிருந்தால் முதலில் மாயா தோற்ற மாக வருவெடுத்த இவ்வற்க காளன்களுக்கு நன்றெறிகாட்டி.

“மானிடப் பிறவிதானும் வகுத்ததுமனம் வாக்காயத்,
தானிடத் தைந்துமாடும் அரன்பணிக்காகவே”

என்னுமின்மையுணர்வுண்டாகச் செய்யும்படி எல்லாம் வல்ல இறைவளை முழுமனதுடன் வேண்டிக்கொள்வதேயாகும். இதுவே சைவர் கண்ட சமதர்ம சமத்துவமாகும். தான் கெட நேர்ந்தா அம் பிறர் வாழுப் பிரார்த்திப்பதுவே மேலான சமதர்மமும் மெய்ஞ்ஞான சமத்துவமுமாகும். இதனையே நம்முதாதையர்

“ஒடும் செம்பொன்னும் உறவும் பகையும் ஓர்,
கேடுஞ் செல்வமும் கீர்த்தியும் நின்தையும்,
விடுங் கானமும் வேற்ற நோக்குதல்.
கூடுங் தன்மையுங் கொளும்மனம் நன்மனம்”

எனக் கூறிப் போந்தார்கள். ஆத்மீகமாக அம்மை அப்பணின் அருள்வழியாலேற்படாத சமத்துவம் சமத்துவமாகாது. “நா வன்மையிருந்துவிட்டால் நாடாளமுடியாது” “நவீன்நால் கற்று ஷிட்டால் நற்சைவெநறிகாண முடியாது.” “அரசியலதிகாரமிருந்தால் (சைவ) ஆகமத்திற்கு அதிகாரியாக முடியாது.” “எல்லை பில் வீரமிருந்து விட்டால் எம்சைவ நெறியை வென்றுவிட முடியாது” “உலகின் தந்தையெனப் பெயர்பெற்றால் சைவங்கள் எத்தனைர்வின் தந்தையாக முடியாது.” தவத்தளவேயாகும் தான் பெற்ற செல்வம், குலத்தளவேயாகுமாம் குணம்” என்பதெல்லாம் பொய்யா மொழிகளாகும். இங்குமாதலால் நல்லோழுக்க நெறிப்பட்டு ஆத்மீகமான சமத்துவங்காண்பிப்பதுவே சைவங்கண்ட சமத்துவமாகும்.

உற்றூர் யார்?

[செல்வநாயகம்)

வினாவடிவமாயமைந்த அகண்ட சிறந்த விஷயம். இதை திலும் பரத்திலும் எங்க வேண்டிய பேறுகள் யாவும் தன் னகத்துக்கொண்டு சிறப்போடு விளங்குகின்றது. இவ்விஷயத் தில் பல்வகை ஆராய்ச்சிகள் செய்யக்கூடிய நெறிகளுண்டு. அவையாவன உற்றூரென்ற பதக்தின் பொருளென்ன? உற்றவரால் டையும் சகாயம் யாது? உற்றூரைத்தன்மையுடையாயிருக்க வேண்டும்? உற்றூரை அடைதலால் எய்தும் பயனென்ன? என்பதாம். இத்தகைய அனுக்களோடு கூடியது இச் சிறந்த விஷயம்.

முதற்கண் இதன் பொருள் என்ன என்பதை ஆராய்வாம். உற்றூரென்ற பதம் ஒருவருக்கு வேண்டிய நன்மைகளை வேண்டிய வேளாகவில் நல்குபவர் என்று பொருள் தந்து நிற்கின்றது மாளிலக்கில் உடம்பெறுத்த உயிர்கள் ஜெனித்தபின் தாயாரியற்றும் பணிக்கும் அன்புக்கும் துணைக்குழுமரியாகின்றார்கள். அதன் பின் தாயார் மூலமாகத் தந்தையை அறிந்து அவர்மூலமாக கல் வியெனும் சகாயக்கைதப் பெறுகின்றார்கள். அதன் பின் தான் உதித்த உதரத்தில் முன்னும் பின்னுமாச அவதரித்த சகோதா சகோதரிகளுடைய அன்புக்கு உரியராகின்றார்கள். பின்னர் “ஓர் உயிர்த் தோழி” என்று உயிர்த் தோழிமை பெற்று அவர்களிடம் சகாயம் பெறுகிறார்கள்.

ஒரு குருவினுடைய சகாயத்கைதப் பெற்று அஞ்சானம் நீங்கி மொய்க்காராமாம் பெற்று அன்ம ஈடைத்தாழும் பெற்று உய்வெய்தி விளங்குகின்றன. உரிய வயதிலே ஓர் பெண் னுக்கு மங்கல சூத்திர மணிந்து வாழ்க்கைக் துணைவியாகக் கொண்டு இல்லற வாழ்க்கையில் இன்பத்திலீக்கு வாழ்கின்றன. அஃதுமன்றி தவஞ் செய்து அருமையாகப் புத்திரனைப் பெற்று அவன் வாயிலாக நாக கதி தவிர்ந்து உய்வெய்தி நிற்கின்றன. இவர்களால் டையும் சகாயத்தை யமைத்து அறிஞர் பின்வருஞ் செய்யுளால் விளக்குகின்றார்:-

ஓம் சக்தி என்பவர்

உண்மை காண்பார்

[பாரதியார்]

வைய முழுதும் படைத் தளிக்கின்ற
மஹாசக்தி தன்புகழ் வாழ்த்து கின்றோம்
செய்யும் விஜைக ளஜைத்திலுமே வெற்றி
சேர்ந்திட நல்லருள் செய்க வேண்டும்

ஷதங்க ஞாந்தி லிருந் தேங்கும்-கண்ணிற்
புலப்படும் சக்தியைப் போற்று கின்றோம்
வேதங்கள் சொன்ன படிக்கு மனிதரை
மேன்மையுறச் செய்தல் வேண்டுமென்றே.

வேகம் கவர்ச்சி முதலிய பல்விஜை
மேவிழும் சக்தியை மேவு கின்றோம்
ஏக நிலையி லிருக்கும் அமிர்தத்தை
யாங்க ளறிந்திட வேண்டுமென்றே

உயிரெனத் தோன்றி யுணவு கோண்டே வளர்ந்
தோங்கிடும் சக்தியை ஓதுகின்றோம்
பயிரினைக் காக்கும் மழையென எங்களோப்
பாலித்து நித்தம் வளர்க்க வேண்டுமென்றே

சித்தத்திலே நின்ற சேர்வதுணரும்
சிவசக்தி தன்புகழ் செப்புகின்றோம்
இத்தரை மீதினில் இன்பங்கள் யாவும்
எமர்துத் தேரிந்திடல் வேண்டுமென்றே

மாறுதலின்றிப் பராசக்தி தன் புகழ்
வைய மிசை நித்தம் பாடுகீன்றோம்,
நாறு வயது புகழுடன் வாழ்ந்துயர்
நோக்கங்கள் பேற்றிட வேண்டுமென்றே

ஓம் சக்தி ஓம் சக்தி ஓம் சக்தி ஓம் சக்தி
ஓம் சத்தி யென்றுரை செய்திடுவோம்:
ஓம் சக்தி யென்பவர் உண்மை கண்டார் சுடர்
ஒண்மை கோண்டார் உயிர்வண்மை கோண்டார்.

செய்தித்திரட்டு.

**ஸ்ரீ சாது முருகதாஸ் அவர்களின்
இலங்கை விஜயம்.**

திரு. M. S. திருவிளங்கம் அவர்களின் நன்முயற்சியால் பூர்சாது முருகதாஸ் அவர்கள் இலங்கையின் பலபாகங்களுக்கும் சென்று கூட்டுப்பிரார்த்தனைகள் நடாத்தி மக்களுக்கு ஆத்மீக உணர்ச்சியை ஊட்டினார்கள்.

24-8-51 நல்லூர்க்கங்கநசுவாமி கோவில் கார்த்திகைத் திருவிழாவிலன்று சுகாதாரப்பகுதியாரின் ஆதரவில் முருகனைப் பற்றிய பக்திப்பாடல்கள் பாடினார்கள்.

25-8-51 உரும்பிராய் ஞான வைரவசுவாமி கோயிலில் கூட்டுப் பிரார்த்தனை நடைபெற்றது. அத்தருணம் உலகில் எது இன்பும் என்பது பற்றி உபங்யாசம் செய்தார்கள்.

26-8-51 காங்கேசன்துறை சுகாதார நிலைபத்தில் முதன் முறை கூட்டுப்பிரார்த்தனையை ஆரம்பித்து வைத்துப் பேசுகையில் ஆரோக்கியத்தின் இரகசியத்தைப்பற்றி விளக்கினார்கள். ஆரோக்கியக் கேட்டிற்குக்காரணங்கள் 1 பரம்பரை 2 சூழல் 3 அகங்காரம் 4 கூடாத பழக்கம் ஆகிய நான்கு எனக்குறிப் பிட்டார்கள்.

அன்றையத்தினம்மாவிட்டபுரம்கங்கநசுவாமி கோயிலிலும் விசேஷ கூட்டுவழி பாரி நடைபெற்றது-

29-8-51 கொழும்பு சத்சங்க அன்பருள் ஒருவரான காலஞ் சென்ற திரு. ஆழ்வார்ப்பின்லோ அவர்களுடைய இல்லில் அவருடைய ஆத்ம சாந்திக்கான பிரார்த்தனை ஒன்று நடைபெற்றது-

பின்னர் வதுமித் தேவரையாளி வித்தியாசாலையில் திருவிளங்கம் அவர்களுடைய கூட்டுப்பிரார்த்தனையுடன் ஆரம்பிக்கப் பெற்ற கூட்டத்தில் சுவாமிகள் “முருகன் அருள் வேண்டல்” என்பது பற்றிப் பேசினார்கள். முருகன் அருளை நாம் என் வேண்ட வேண்டுமே எப்படி வேண்ட வேண்டுமே முத்தி அடைவதற்கு திருப்தி, பக்தி, அமைதி ஆகிய மூன்றும் தேவை என்பன பற்றி இனிது எடுத்துரைத்தார்கள்.

28-8-51 சுழிபுரம் வழக்கம்பரை அம்மன் சங்கிதானத் தில் திருவிளக்கம் அவர்களின் கூட்டுப் பிரார்த்தனையுடன் ஆரம்பமாயது கொழும்பு இசைக்கலைமண்ற மாணவிகள் இசை விருந்துள்ளதார்கள். சுவாமிகள் சக்திவேண்டல் என்பது பற்றி இனியதோர் உபங்கியாசம் செய்தார்கள்.

29-8-51 கொக்குவில் இராமக்கிருஷ்ண வித்தியாலயத் திலும் மாணிப்பாய் வேலக்கைப்பிள்ளையார் கோயிலிலும் பிரார்த்தனை நடை பெற்றது.

30-8-51 தெல்லிப்பழை காசிப்பிள்ளையார் கோயிலிலும் மல்லாகம் பழும்பிள்ளையார் கோயிலிலும் பஜனை நடை பெற்றது. ஏழாலை சைவ மகாஜன வித்தியாசாலையில் “முருகன் அருள் வேண்டல்” என்பது பற்றி சங்கித உபங்கியாசம் செய்தார்கள்.

இன்னும் நாவலப்பிடிடி, பூண்டுலோயா ரூகலை, மஸ்தேகவியா, கடவுளை, அல்லிதோட்டம் குருநாகல் போன்ற இடங்களிலும் சாது அவர்களின் பிரார்த்தனைகள் நடை பெற்றன.

ஸ்ரீசிவானந்தர் ஜெயங்கி—8-9-51 சனிக்கிழமை நாவலப்பிடிடி இந்துவாலிபசங்க ஆதரவிலும் கொழும்பு தெய்வ நெறிக்கழகச் சார்பிலும் கொண்டாடப் பெற்றது.

மஹாநவராத்திரி திருச்சிராப்பள்ளி தெப்பக்குளம், கொல்லமேட்டுத்தெருவிலிருக்கும் 3ம் இலக்க வீட்டில் 1-10-51 முதல் 11-10-51 வரை ஸ்ரீ சாயிமந்திர் சபை ஆதரவில் சாது ஸ்ரீமுருகதாஸ் அவர்களைத் தலைமையாகக் கொண்டு மஹாநவராத்திரி கொண்டாடப்பெறும்.

சந்தரர் குருபூஜை மாவத்தகம சைவமகா சபையிலும் உணுப்பிடிடி சன்மார்க்க சங்க ஆதரவிலும் கொண்டாடப் பெற்றது.

கதிர்காமம் சேவாசங்கம் திரு. K. குமாரவேல் M. P. அவர்கள் தலைமையில் 10-9-51 ல் நடைபெற்றது.

சன்மார்க்க சங்க ஆண்வேலிமா.

பழனித்தாலுக்காவைச் சார்ந்த ஸ்ரீநக்கவுண்டன் புது ரில் ஷட் விழா 25-8-51ல் நடைபெற்றது, அன்று திருஅருட்பா பாராயணம் நடந்தபின் வள்ளலார் திருஉருவும் அருட்பாபஜீன்யுடன் ஊர்வலம் வந்தது.

மங்கள ஆரத்தி

ஜேய ஜேய ஜேய சக்தி—ஓம் ஸு
 ஜேய ஜேய ஜேய சக்தி
 ஜேய ஜேய வெனதினம் பாடிப்பனிந்தோம்
 ஜேகமேங்கும் அமைதியைத்தா—ஓம் ஸு
 திருப்தியும் இன்பழும் வாழ்வில்துலங்க
 தேவை எல்லாம் மறைய—அம்மா
 பக்தி பேருகிட பாடி உருகிட
 பனிப்பாய் அன்பிலேம்மை—ஓம்ஸு
 இரண்டுகள் போக முன்றுகளாகல
 ஈச்வரி பலமநூள்வாய்—அம்மா
 கரங்குவித்தோமினி காலைவிடோயடி
 கருணையுடன் அணப்பாய்—ஓம்ஸு
 காசினி எங்கும் வேற்றுமை போக
 கருத்தினில் அன்பருள்வாய்—அம்மா
 தேசுடன்வாழ காட்டடி காக்கி
 தேவியுன் அடைக்கலம் நாம்—ஓம் ஸு
 நமஸ்கார மிகுவினை கருத்தினில் ஞான
 நல்லோளி தீபம் வைத்து—அம்மா
 நமஸ்காரம் செய்து ஆரத்தி செய்தோம்
 ஞாலத்துக் கமைதியை தா—ஓம் ஸு
 ஓம் கணபதி ஸாயி ஷண்முகாதா
 ஓம் த்ருக்குண தீத சிருஷ்ண
 ஓம் சீராம மகாதேவ சம்போ
 ஓம் ஜேய ஜகஜ்ஜனனீ—ஓம் ஸு

பித்துக்குளி முநகதாஸ்

தூத்துக்காரன் சந்தாதாரி

ப. ச. திரு. சா—புக்காரி நா. நுதி, கொழும்பு.

இராமநாதன், ரலைஸ்டர் கங்காவி, பிளாட்டர், கு

சந்தாதாரர்களுக்கு!

அன்பர்களே!

இந்த இதழ் உங்கள் கையில் கிடைக்கும்போது 3-ம் வருடம் 11-ம் மாசம் முடிகிறது. இல்லாண்டுச் சந்தாவைச் சில அன்பர்கள் இன்னும் அனுப்பாது இருக்கிறார்கள். தயவுசெய்து இவ்விதம் கைக்குக் கிடைத்ததும் உங்கள் பழைய சந்தாவோடு புதிய சந்தாவையும் அனுப்பிவைக்க வேண்டுகிறோம். ஆத்மஜோதி ஒலை அங்கத்தவர்களாயுள்ளவர்கள் எவ்வாவது வருடம் 3 ரூபா டிட்டத் தகுதியில்லாமல்லை பணம் அனுப்பத் தவறுபவர்கள் உ. 3 ரூபாவைத் தபால் கந்தோரில் சென்று அனுப்புவதில் ர்பங்கம் ஏறுகிற சோம்பலே காரணம்- கிலர் அடுத்தமாதச் பாத்தில் அனுப்புவோம் என்று நினைப்பார்கள். சோதி கைக் கிடைக்கும்போதெல்லாம் ஒவ்வொருமாசமும் அதையே அப்பார்கள்- அப்பர்கள் ஒவ்வொருவரும் இப்படியே நினைத்து டால் கடைசியாக ஒருவருடைய பணமும் இவ்விடம் வந்து ரது. 4-ம் ஆண்டுப் பணத்தையே இந்த மாசத்தில் அனுப்புத்தால் “கான் யின்னர் ஒரு வருஷத்திற்குச் சோதியின் பணம் பமாகக் கவலைப்படக் கீர்த்தவையில்லை” என்று ஒவ்வொரு வரும் நினைப்பார்களானால் தனித்தகனியாக ஒவ்வொருவருக்கு எழுதும் கடிதங்களுக்குரிய செலவு மிச்சமாகதோடு சோதியும் விருத்தியடையும்.

அன்பர்கள் இதை மனத்துட்கொண்டு 4-ம் ஆண்டுப் பணம் உட்பட வரவேண்டிய பணம் முழுங்கையும் ஐப்பசி மாசத்துள் அனுப்பிவைக்க வேண்டுகிறோம்.

தொடர்ந்து பத்திரிகை வேண்டாதோர் ஒரு காட்மூலம் தெரிவிக்கவேண்டுகிறோம்.

ஐப்பசி மாசத்திற்குள் பணம் அனுப்பிவைக்காதவர்களுக்கு காரத்திகை இதழ் V P மூலம் அனுப்பிவைக்க நேரிடும்.

ஆத்ம ஜோதி வளர்ச்சிநிதி அதேத் திதழிலிருந்து ஆரம் பமாகிறது ஜோதியின் வளர்ச்சியை விரும்புவோர் உதவிபுரிய வேண்டுகிறோம்.

நால்வர் படங்கள் ஓவ்வொரு சைவர்கள் வீட்டிலும் அவசியமாக வேண்டிய அளவுகளில் கிடைக்கும். நால்வர் படம்போட்ட “கலன்டர்கள்” தயார் செய்து கொடுக்கப்பட வேண்டும். நால்வர் மடாலயம், பேரூர் P. O. கோயமுத்தூர். S.

ஸ்ரீ இராமக் கிருஷ்ண விஜயம்

(1921-ம் ஆண்டில் இருந்து வெளிவருகிறது)

வருட சந்தா ரூ. 3/- தனிப்பிரதி அனு. 6.

ஓவ்வொரு தொகுதியும் கை மாதக்கிலிருந்து தொடங்குகிறது. கூத்தா கை அல்லது ஆடி மாதக்கிலிருந்து தொடங்கலாம்.

ஸ்ரீ இராமக்கிருஷ்ண மடம், மைலாப்பூர், சென்னை.

“குமரகுருபரன்”, தமிழ் திங்கள் வெளியீடு.

சம்பந்தாண்டு, தமிழ்மொழி வளர்ச்சி, பொதுநலச்சீலை முதலானகருத்துக் களைப்பிரதானமாகக் கொண்டுகடைபொறுத்து

வருடச்சந்தா நூபா. 1-50

ஸ்ரீ குமரகுருபராகவாழிகள் மடம், ஸ்ரீவைகுண்டம், கென்டிந்திபா.

கெள்ளல் ஆசிரியர் கூடுமிகு இராமச்சந்தரன் பகிப்பாசிரியர் கா. முத்தையா

ஆத்மஜோதி நிலையம். நாவலப்பிட்டி மூலங்களை

அச்சுப்பதிப்பு சாலை அச்சுக்கட்டு—நாவலப்பிட்டி. 15